

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **J. J.**, zastoupený opatrovníkem J. J., bytem tamtéž, zastoupeným JUDr. Evou Frélichovou, advokátkou se sídlem Kollárova 336/3, 669 02 Znojmo, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 2. 2014, č. j. MPSV-UM/518/14/4S-VYK, sp. zn. SZ/729/2013/4S-VYK,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 11. 2. 2014, č. j. MPSV-UM/518/14/4S-VYK, sp. zn. SZ/729/2013/4S-VYK **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 3.900 Kč k rukám JUDr. Evy Frélichové, advokátky se sídlem Kollárova 3, 669 02 Znojmo, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 11. 2. 2014, č. j. MPSV-UM/518/14/4S-VYK, sp. zn. SZ/729/2013/4S-VYK bylo podle ust. 90 odst. 5 správního řádu odvolání žalobce proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Jihlavě (dále též „správní orgán

I. stupně“) ze dne 21. 8. 2013, č. j. MPSV-UP/1301301/13/AIS-SSL, odmítnuto a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 21. 8. 2013 byl snížen příspěvek na péči žalobci z částky 12.000 Kč na částku 4.000 Kč měsíčně od září 2013. Tímto rozhodnutím bylo zrušeno rozhodnutí téhož správního orgánu ze dne 14. 1. 2013.

Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce žalobou doručenou Krajskému soudu v Brně dne 4. 4. 2014, ve které poukazuje na nesprávné rozhodnutí žalovaného spočívající v nesprávném zhodnocení zdravotního stavu žalobce a jeho vlivu na zvládání, resp. nezvládání základních životních potřeb. Namítl, že ačkoliv v jeho zdravotním stavu nenastaly změny, byl mu rozhodnutím správního orgánu I. stupně snížen příspěvek na péči na částku 4.000 Kč s odůvodněním, že potřebuje pomoc jiné fyzické osoby jen v pěti základních životních potřebách (orientace, komunikace, péče o zdraví, osobní aktivity, péče o domácnost). Dle jeho názoru však nezvládá bez pomoci jiné osoby celkem devět běžných okruhů činnosti, k nimž se podrobně v žalobě vyjádřil. Jedná se dále o oblast mobility, stravování, oblékání a výkonu tělesné hygieny. Trpí závažnou poruchou vývoje osobnosti a intelektu, jde o osobnost s výraznou disharmonií ve vývoji, dominantně s prvky nezralosti a infantilismu na úrovni dítěte mladšího školního věku. Jeho intelekt je rozvinut nerovnoměrně s rysy mentální retardace. Tato porucha je trvalá a léčbou neovlivnitelná, projevuje se trvalou neschopností jeho samostatné existence v běžném sociálním prostředí, neboť není schopen se samostatně postarat o své životní potřeby. Rozhodnutí obou správních orgánů pokládal za nesprávné, v rozporu se zákonem, neboť byly vydány na základě nedostatečného posudkového zhodnocení, schopností a poměrů žalobce a to i bez toho, aby správnost vyšetření žalobce byla ověřena. Navrhl proto, aby přezkoumávané rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 22. 4. 2014 navrhl zamítnutí předmětné žaloby. Právní stanovisko opřel o obsah odůvodnění napadeného rozhodnutí, zejména o podklady provedené ve správním řízení u správního orgánu I. stupně, a to posudek OSSZ Jihlava ze dne 16. 11. 2012, podle kterého žalobce potřebuje pomoc při následujících základních životních potřebách: orientace, komunikace, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost, takže podle § 8 odst. 2 písm. b) zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění, se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II. (středně těžká závislost). V rámci odvolacího řízení byla vyhodnocena funkční schopnost posuzovaného pro zvládání základních životních potřeb dle posudků PK MPSV ČR v Brně ze dne 4. 12. 2013 a 15. 1. 2014, a to tak, že nezvládne nebo zvládne s pomocí či dohledem ze základních životních potřeb orientaci, komunikaci, péče o zdraví, osobní aktivity, péče o domácnost, takže je považován za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II. (středně těžká závislost) dle § 8 odst. 2 písm. b) zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění. Žalovaný proto neshledal důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí a navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

Z připojeného správního spisu soud zjistil, že rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 13. 10. 2008, č. j. OSSZ/15274/2008, byl nadále žalobci přiznán příspěvek na péči ve výši 9.000 Kč měsíčně od září 2008. Rozhodnutím téhož správního orgánu ze dne 8. 7. 2009, č. j. 24781/2009/JIH byl příspěvek na péči zvýšen z částky 9.000 Kč na částku 11.000 Kč

měsíčně ode dne 1. 5. 2009, neboť podle § 8 zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění, byl považován za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni IV. – úplná závislost. Sdělením ze dne 3. 8. 2009 č. j. 28107/2009/JIH byl zvýšen příspěvek na péči z částky 11.000 Kč na částku 12.000 Kč měsíčně ode dne 1. 8. 2009. Sociální šetření v místě bydliště žalobce bylo provedeno opět dne 29. 9. 2012, následně dne 16. 11. 2012 byl vypracován posudek o zdravotním stavu – posouzení stupně závislosti žalobce pro účely příspěvku na péči OSSZ Jihlava, jehož podkladem mimo sociální šetření ze dne 29. 9. 2012, zdravotní dokumentace ošetřující lékařky MUDr. Miluše Kadlecové a lékařské nálezy příslušných odborných lékařů. Dle posudkového zhodnocení se jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav způsobený závažným vrozeným onemocněním projevující se zrakových a hlavně sluchových funkcí, rovněž byly lehce narušeny i mentální funkce – čte, dobře zvládá psaný projev, pracuje s počítačem. Vzhledem k vývojovým vadám je těžce narušena expresivní složka řeči, komunikační schopnosti jsou narušené také postižením sluchu, neboť na levé ucho neslyší. Je orientován všemi kvalitami, ale nezná hodnotu peněz, není schopen s nimi nakládat. Sám se nají, přípravu jednoduché stravy je schopen zvládat, není narušena motorika, není ani těžce mentální postižený, je nutný dohled nad bráním léků. Oblékání i osobní hygienu zvládá, stejně tak výkon fyziologické funkce. Nezvládá nebo zvládá s pomocí další osoby ze základních životních potřeb orientaci, komunikaci, péče o zdraví, osobní aktivity, péče o domácnost. Posudkový závěr zněl, že se jedná o osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II. (středně těžká závislost). Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 14. 1. 2013, č. j. 149/2013/JIH byl příspěvek na péči žalobci snížen ode dne 1. 1. 2013 z částky 12.000 Kč na částku 4.000 Kč měsíčně.

Na základě odvolání žalobce rozhodnutím Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 22. 4. 2013, č. j. MPSV-UM/2562/13/9S-VYK bylo odvolání zamítnuto a napadené rozhodnutí potvrzeno. Podkladem rozhodnutí byl posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 19. 3. 2013 potvrzující, že žalobce je osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve II. stupni (středně těžká závislost).

Dále ve spise je založeno usnesení Okresního soudu v Jihlavě ze dne 26. 10. 2012 potvrzující, že žalobce byl rozsudkem Okresního soudu v Jihlavě ze dne 20. 9. 2012, č. j. 7 Nc 1158/2012-50 zbaven způsobilosti k právním úkonům. Opatrovníkem mu byl ustanoven otec J. J.

Účastník řízení podal podnět k přezkumnému řízení, v němž vyjádřil nesouhlas s výsledkem posouzení stupně závislosti na pomoci jiné osoby. Ministryně práce a sociálních věcí podnět posoudila, neshledala pochybení v postupu posudkové komisi Ministerstva při posuzování stupně závislosti, shledala však rozpor s právním předpisem v rozhodnutí správního orgánu I. stupně, a to v datu, od něhož byl příspěvek snížen s tím, že příspěvek na péči měl být snížen nikoliv ode dne 1. 1. 2013, nýbrž ode dne 1. 2. 2013. Z těchto důvodů proto rozhodnutím ministryně práce a sociálních věcí ze dne 27. 6. 2013, č. j. 2013/33552-91/51 byla rozhodnutí Úřadu práce - krajské pobočky Jihlava ze dne 14. 1. 2013, č. j. 149/2013/JIH a rozhodnutí MPSV ze dne 22. 4. 2013, č. j. MPSV-UM/2562/13/9S-VYK zrušena a věc vrácena správnímu orgánu I. stupně.

Následně rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 13. 8. 2013, č. j. 1874/2013/JIH bylo rozhodnuto poskytovat příspěvek na péči ve výši 12.000 Kč měsíčně ode dne 1. 1. 2013. Rozhodnutím téhož správního orgánu ze dne 21. 8. 2013, č. j. MPSV-UP/1301301/13/AIS-SSL byl snížen žalobci příspěvek na péči z 12.000 Kč na částku 4.000 Kč měsíčně od září 2013. Na základě odvolání žalobce rozhodnutím žalovaného ze dne 17. 10. 2013 č. j. MPSV-UM/6368/4S-VYK bylo zrušeno pravomocné rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 13. 8. 2013, č. j. 1874/2013/JIH, neboť účastník řízení byl na základě posudku OSSZ Jihlava ze dne 16. 11. 2012 uznán osobou, která je závislá na pomoci jiné fyzické osoby ve II. stupni (středně těžká závislost), platnost posudku byla stanovena do dne 30. 4. 2015. Rozhodnutí ze dne 13. 8. 2013 o poskytování příspěvku na péči ve výši 12.000 Kč ode dne 1. 1. 2013 však bylo vydáno v rozporu s ust. § 7 a § 8 zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění, neboť výrok rozhodnutí nebyl ve shodě s posudkem OSSZ Jihlava ze dne 16. 11. 2012, dle kterého dle § 11 odst. 2 písm. b) citovaného zákona náležel žalobci příspěvek na péči ve výši 4.000 Kč, nikoliv příspěvek na péči ve výši 12.000 Kč. Žalovaný provedl nové posouzení nároku žalobce na příspěvek na péči dle posudku PK MPSV ČR v Brně ze dne 4. 12. 2013 a doplněného posudku ze dne 15. 1. 2014, vypracovaného na základě sepsaného protokolu o ústním jednání ze dne 12. 12. 2013 s opatrovníkem posuzovaného, který předložil ještě další lékařské zprávy. Z posudkového hodnocení bylo zjištěno, že i nadále byl žalobce považován za závislého na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost). Poté bylo vydáno rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 2. 2014, č. j. MPSV-UM/518/14/4S-VYK, sp. zn. SZ/729/2013/4S-VYK, jímž odvolání bylo zamítnuto a rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 21. 8. 2013 bylo potvrzeno. Uvedené rozhodnutí je předmětem soudního přezkumu.

Právní názor Krajského soudu v Brně:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Žaloba je důvodná.

Podmínky nároku na příspěvek na péči (dále jen „příspěvek“) stanoví část druhá, Hlava I, ust. § 7 zákona č. 108/2006 Sb. o sociálních službách.

Podle ust. § 7 odst. 1 zákona o sociálních službách ve znění účinném ode dne 1. 1. 2012 se příspěvek poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby. Tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob. Podle ust. § 7 odst. 2 citovaného zákona má na příspěvek nárok osoba uvedená v § 4 odst. 1, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu ustanoveném stupněm závislosti podle ust. § 8 citovaného zákona.

Podle ust. § 7 odst. 4 citovaného zákona o příspěvku rozhoduje a příspěvek vyplácí krajská pobočka Úřadu práce (§ 18 odst. 2 citovaného zákona). O odvolání proti rozhodnutí krajské pobočky Úřadu práce rozhoduje ministerstvo (ust. § 28 odst. 1 citovaného zákona).

Podle ust. § 25 odst. 3 citovaného zákona při posuzování stupně závislosti osoby vychází Úřad práce ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem ošetřujícího lékaře, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeby osoby, popř. z výsledku funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. Ze stejných kritérií při posuzování vychází i PK MPSV ČR. Na takový posudek jako svou podstatou rozhodující důkaz pro rozhodnutí ve věci je třeba klást požadavek úplnosti, přesvědčivosti a objektivnosti.

Při hodnocení napadeného rozhodnutí žalovaného, jakož i procesu, který mu předcházel, dospěl soud k závěru, že žalovaný rozhodoval na základě nedostatečného zjištění skutkového stavu. Závěry, které žalovaný učinil na základě použitých podkladů, jsou ne zcela dostatečně odůvodněné, takže zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, i postup ze strany správních orgánů v předmětné věci, vyvolává pochybnosti o objektivním posouzení věci.

Soud konstatuje, že žalovaný se v průběhu odvolacího řízení správně v souladu s ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, obrátil na PK MPSV ČR v Brně za účelem posouzení stupně závislosti žalobce. Posudková komise postupovala v souladu s ust. § 25 odst. 3 citovaného zákona, když při vypracování posudků vycházela ze spisu odvolacího orgánu včetně příloh, spisového materiálu správního orgánu I. stupně včetně lékařských nálezů, posudku lékaře OSSZ Jihlava ze dne 16. 11. 2012 a sociálního šetření ze dne 29. 9. 2012. Posudková komise dospěla ke stejnému závěru jako posudkový lékař správního orgánu I. stupně, pokud se týká posuzování stupně závislosti potud, že žalobce nezvládá celkem pět úkonů v oblasti základních potřeb: orientaci, komunikaci, péči o zdraví, osobní aktivity, péči o domácnost. Pokud se týká dalších oblastí dle § 9 odst. 1 zákona o sociálních službách, posudková komise podala toliko stručné vyjádření. Jak vyplynulo z žaloby i obsahu správního spisu, posudkové hodnocení bylo však učiněno výlučně na základě zdravotních podkladů a sociálního šetření.

Podle § 1 odst. 1 vyhlášky č. 391/2011 Sb., schopnost osob zvládat základní životní potřeby se pro účely stanovení stupně závislosti hodnotí podle aktivit, které jsou pro jednotlivé základní životní potřeby vymezené v příloze č. 1 k této vyhlášce.

Podle § 9 odst. 5 zákona o sociálních službách, pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.

Soud na základě provedených důkazů dospěl k závěru, že posuzování stupně závislosti při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby uvedené v § 9 odst. 1 zákona o sociálních službách, nebylo ze strany posudkového hodnocení dostatečně přesvědčivé

a objektivní. Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR se sice vyjádřila stran odvolacích námitek žalobce, kdy tento uvedl, že mimo neschopnosti zvládat pět přiznaných základních životních potřeb, nezvládá ještě další čtyři, což rozvedl v žalobě, tj. mobilitu, stravování, oblékání a obouvání a výkon tělesné hygieny, avšak tyto oblasti zdůvodnila velmi obecně, bez bližší specifikace dle kritérií daných přílohou č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb.

Žalobce je ztížen poruchou vývoje osobnosti a intelektu, jde o osobnost s výraznou disharmonií ve vývoji, dominantně s prvky nezralosti a infantilismu na úrovni dítěte mladšího školního věku. Jeho intelekt je rozvinut nerovnoměrně s rysy mentální retardace. Charakteristické pro tuto poruchu je trvalá neschopnost jeho samostatné existence v běžném sociálním prostředí, neboť není schopen se samostatně postarat o své životní potřeby. Jde o osobu zbavenou způsobilosti k právním úkonům dle rozsudku Okresního soudu v Jihlavě ze dne 20. 9. 2012, č. j. 7 Nc 1158/2012-50, tedy ve věku 19 let.

Dle § 2 odst. 1 vyhlášky č. 391/2011 Sb. při hodnocení schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby se posuzuje, zda z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností dostatečný k pravidelnému zvládnutí základní životní potřeby a zda je fyzická osoba schopna rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost zvládnutí základní životní potřeby. Přitom se přihlíží k tomu, zda dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav trvale ovlivňuje funkční schopnosti, k výsledku rehabilitace a k adaptaci na zdravotní postižení.

Optikou tohoto náhledu dospěl soud k závěru, že v daném případě nebylo k uvedeným zákonným kritériím dostatečně přihlédnuto, zjištěný skutkový stav vykazuje doposud deficit skutkových zjištění.

Ohledně mobility žalobce je skutečnost taková, že trpí vrozenou vadou držení těla a chůze (vrozená vada páteře), rozdílnost je v délce dolních končetin, takže není schopen ujít delší vzdálenost, zakopává a často upadne. Samostatně delší chůze není schopen.

V oblasti stravování vyžaduje jídlo naporcovat, naservírovat, nalít nápoj, je potřeba dodržovat stanovený režim. Z důvodu mentální retardace nemá vytvořenou volní složku k pravidelnému výkonu úkonů souvisejících se stravováním.

Ze stejného důvodu není schopen si sám zajistit oblékání a obouvání, není schopen si vybrat sám oblečení a obutí přiměřené okolnostem, sám se neoblékne. Není schopen manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem, klimatickými podmínkami, ročním obdobím. Při obouvání bot zaměňuje pravou a levou botu, neumí si zavázat tkaničky.

Výkon tělesné hygieny zvládá pouze za pomoci jiné osoby, není schopen se sám osprchovat, namydlit, opláchnout celé tělo, neumí si umýt vlasy.

Za daného stavu vzhledem ke specifčnosti onemocnění žalobce a jeho funkčního dopadu na schopnost zvládat či nezvládat základní životní potřeby pokládal soud za žádoucí a potřebné podrobnější zjištění skutkového stavu věci, neboť posudková komise MPSV ČR

v Brně, byť vypracovala i doplňující posudek, neprovedla doposud komplexní a podrobné vyhodnocení schopnosti zvládat uvedené základní životní potřeby podle daných kritérií uvedených v příloze č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb. Zdůvodnění citovaných základních životních potřeb bylo neúplné a nedostatečné, neboť posudkové zhodnocení obsahovalo pouze konstatování, že: *„Mobilita není omezena ve smyslu přílohy k vyhlášce, nárokům této základní životní potřeby dostojí v plném rozsahu. Orientace a komunikace byla uznána s pomocí. Při nepřítomnosti motorického končetinového postižení, oboustranné těžké poruchy zraku a jen lehkém intelektovém defektu nezjištěn objektivní medicínský důvod pro neschopnost zvládat stravování, oblékání a obouvání, tělesnou hygienu a výkon fyziologické funkce“*. Citované hodnocení vyplývající z posudku PK MPSV ČR v Brně ze dne 4. 12. 2013 pak bylo upřesněno v doplňujícím posudku ze dne 15. 1. 2014, a to tak, že: *„Stravování, oblékání a obouvání, tělesnou hygienu a výkon fyziologické funkce při nepřítomnosti motorického končetinového postižení a jen lehkém intelektovém defektu by měl posuzovaný zvládat, a pokud je při jednotlivých aktivitách poskytována pomoc druhé osoby, pak nikoliv z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, ale spíše z důvodu hyperprotektivity péče o rodinného příslušníka s mentálním a smyslovým postižením“*. Nelze přehlédnout, že nárok na příspěvek na péči byl přiznán posuzovanému poprvé rozhodnutím správního orgánu I. stupně dne 13. 10. 2008 (stupeň III – těžká závislost), tedy ve věku necelých 15 let. Následně o rok později, rozhodnutím ze dne 8. 7. 2009, mu byl přiznán IV. stupeň závislosti ode dne 1. 5. 2009. I s přihlédnutím na novou právní úpravu při posuzování stupně závislosti (§ 9 zákona č. 366/2011 Sb. – účinnost ode dne 1. 1. 2012) soud zpochybnil objektivitu stupně závislosti při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby u posuzovaného ze strany PK MPSV ČR v Brně, neboť má za to, že vzhledem k charakteru a rozsahu postižení žalobce celkovému omezení jeho zdravotního stavu projevu onemocnění bude žádoucí důsledněji a podrobněji hodnotit funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat vymezené základní životní potřeby. Je rovněž žádoucí a nezbytné vyšetření účastníka řízení z důvodu zkoumání jeho projevu emočního a sociálního vystupování a chování, neboť posuzování stupně závislosti toliko na základě sociálního šetření prováděného již v roce 2012 sociální pracovníci čili úředníci nemá a nemůže vliv dostatečnou vypovídající hodnotu. Soud proto pokládal za chybné hodnocení schopnosti zvládat konkrétní základní životní potřeby bez účasti posuzované osoby, která nebyla přítomna při vypracování posudku OSSZ Jihlava ze dne 16. 11. 2012 ani posudku PK MPSV ČR v Brně ze dne 4. 12. 2013 a 15. 1. 2014. Tvrzení žalobce o deficitu skutkových zjištění mimo jiného, že správní orgány rozhodovaly pouze na základě nedostatečného posudkového zhodnocení schopností a poměrů žalobce, aniž jeho správnost vyšetřením žalobce si samy ověřily, označil soud za důvodné.

Na základě výše uvedeného Krajský soud v Brně uzavírá, že skutkový stav, z kterého žalovaný při svém rozhodování vycházel, vyžaduje zásadní a podstatné doplnění v rozsahu výše uvedeném. Bude na žalovaném, aby zajistil vyhotovení posudku ze strany PK MPSV ČR reflektující na výtky soudu obsažené v tomto rozsudku, a aby nový posudek následně vyhodnotil z hlediska dodržení příslušných zákonných ustanovení upravujících činnost posudkových komisí a z hlediska přítomnosti nezbytných náležitostí.

Ve smyslu § 78 odst. 1 s.ř.s. proto přezkoumávané rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). V dalším řízení je žalovaný vázán

právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku a provede doplnění skutkových zjištění v rozsahu vyplývajícím z obsahu tohoto rozsudku a poté jej řádně zdůvodní (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci samé byl úspěšný, soud proto přiznal právní zástupkyni opatrovníka žalobce celkovou odměnu a náhradu hotových výdajů takto: převzetí a příprava zastoupení na základě smlouvy o poskytnutí právních služeb, písemné podání žaloby, podání ze dne 27. 5. 2014, tj. za 3 úkony právní služby dle § 7 bod 3, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., v platném znění, po 1.000 Kč a náhrada za 3 režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 3 citované vyhlášky, takže celková částka výše odměny a náhrady nákladů řízení činí 3.900 Kč. Jelikož právní zástupkyně nedoložila, zda je plátcem DPH, soud jí částku odpovídající DPH nepřiznal. Vyčíslenou částku je povinen žalovaný zaplatit k rukám právní zástupkyně do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 16. března 2015

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová